

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ دَلِيْلُ الْمُتَحَيِّرِيْنَ وَ مَفْرَعُ الْمَكْرُوْبِيْنَ وَ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ مَا لِيْ اِلٰهَ غَيْرِكَ فَاَدْعُوْهُ وَلَا شَرِيْكَ لَكَ فَاَرْجُوْهُ صَلَّى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ اَمْرِيْ فَرْجًا وَّاهْدِنِيْ لِاَقْرَبِ مِنْ هٰذَا رَشْدًا. قَرَعْتُ بَابَكَ وَاَنْخْتُ رَحْلِيْ بِسَاحَةِ قُدْسِكَ وَجَنَابِكَ طَالِبًا شَهَادَتِكَ، وَاَنَا الْعَبْدُ الْخَسِيْسُ الدَّلِيْلُ وَاَنْتَ الرَّبُّ الْعَزِيْزُ الْجَلِيْلُ، بَيِّنْ لِيْ اَمْرَ اَحْمَدَ الْحَسَنِ بِاَوْضَحِ بَيَانٍ وَّافْصَحِ لِسَانٍ، فَاِنْ كَانَ وَلِيَّتِكَ صَدَقْتُهُ وَبَايَعْتُهُ وَنَصَرْتُهُ وَاِنْ كَانَ عَدُوًّا كَذَبْتُهُ وَحَارَبْتُهُ.

خدایا؛ تو راهنمای سرگردانان هستی و پناهگاه دردمندان، و فریادرس فریادخواهان؛ خدای جز تو ندارم که او را بخوانم و هیچ شریکی برای تو نیست تا از او التماس و تمنا کنم. بر محمد و خاندانش درود فرست و برای من در کارم گشایش قرار ده و مرا به راهی که نزدیکتر از این به صواب است هدایت کن. درب رحمت تو را زدم و شترم را در حیاط مقدس تو خوابانده ام، خواهان گواهی و شهادت تو هستم. من بنده ی پست و ذلیل و تو پروردگار عزیز و بزرگ هستی. امر احمد الحسن را برای من به وضوح و با زبانی گویا بیان کن؛ پس اگر از اولیاء تو بود او را باور و با او بیعت کرده و او را یاری می رسانم، و اگر دشمن تو بود او را تکذیب و با او دشمنی کنم.

يَا مَنْ اَوْحٰى لِلْحَوَارِيْنَ وَ شَهِدَ لَهُمْ بِاَنَّ عِيْسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ رَسُوْلُهُ: ﴿وَاِذْ اَوْحٰتُ اِلَى الْحَوَارِيْنَ اَنْ اٰمَنُوْا بِيْ وَ بِرَسُوْلِيْ قَالُوْا اٰمَنَّا وَ اَشْهَدُ بِاَنَّنا مُسْلِمُوْنَ﴾. مائدة: ۱۱۱ اِشْهَدْ لِيْ وَ بَيِّنْ لِيْ هٰذَا الْاَمْرَ، فَقَدْ شَهِدَ شَعْرِيْ وَ بَشْرِيْ وَ لَحْمِيْ وَ دَمِيْ وَ عَظْمِيْ وَ مَا اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِيَّيْ وَ رُوْحِيْ اِنَّ شَهَادَتَكَ اَكْبَرُ شَهَادَةٍ: ﴿قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِيْ وَ بَيْنَكُمْ﴾. انعام: ۱۹

ای کسی که به حواریون وحی کرد؛ و به آنها گواهی و شهادت داد که عیسی علیه السلام فرستاده اش است: (و یاد کن هنگامی را که به حواریون وحی کردم که به من و فرستاده ام ایمان آورید گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما مسلمانییم). برای من نیز گواهی ده و این مسأله را برام روشن ساز، که مو و پوست و گوشت و خون و استخوانم و آنچه را زمین از من بر گرفته است و روحم شهادت می دهند که گواهی تو بزرگترین گواهی است: (بگو گواهی چه کسی از همه برتر است بگو خدا میان من و شما گواه است).

يَا مَنْ عَرَضَ نَفْسَهُ لِلْكَافِرِينَ بِرِسَالَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ شَاهِدًا فَقَالَ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾. الرعد: ٤٣ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾. الأحقاف: ٨ ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾. الإسراء: ٩٦ فَرِهْدُوا بِشَهَادَتِكَ.

ای کسی که خود را در رسالت محمد ﷺ گواه قرار داد، پس فرمود: (و کسانی که کافر شدند می گویند تو فرستاده نیستی! بگو گواهی خدا بین من و شما کافی است). - (یا می گویند این [کتاب] را برافته است! بگو اگر آن را برافته باشم در برابر خدا اختیار چیزی برای من ندارید او آگاه تر است به آنچه با طعنه در آن فرو می روید. گواه بودن او میان من و شما بس است و اوست آمرزنده مهربان). - (بگو میان من و شما گواه بودن خدا کافی است چرا که او همواره به [حال] بندگانش آگاه بینا است). پس به گواهی تو بی رغبت شدند.

إشْهَدْ لِي يَا رَبِّ فَإِنِّي لَا أَزْهَدُ بِشَهَادَتِكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الرُّؤْيَا حَقٌّ مِنْ عِنْدِكَ وَطَلَاتُغُ وَحَيْكٍ وَكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ. يَا مَنْ مَدَحَ إِبْرَاهِيمَ وَجَعَلَ النُّبُوَّةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ لِأَنَّهُ صَدَقَ الرُّؤْيَا فَعُلْتُ سُبْحَانَكَ: ﴿وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ * قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾. الصافات: ١٠٥-١٠٤ وَمَدَحْتَ مَرْيَمَ فَعُلْتُ: ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا﴾. التحريم: ١٢

پروردگارا، به من گواهی ده که من نسبت به گواهی تو بی رغبت نمی باشم، و شهادت می دهم که رؤیا از جانب تو حق است و نشانه های وحی تو می باشند و کلماتی که به جهانیان ارزانی کردی. ای کسی که ابراهیم را مدح و ثناء گفت و نبوت را در نسل ایشان قرار داد زیرا که رؤیا را راست گفت، پس ای منزه فرمودی: (او را ندا دادیم که ای ابراهیم * رؤیا [ی خود] را حقیقت بخشیدی ما نیکوکاران را چنین پاداش می دهیم). و مریم را مدح و ثناء گفتم، پس فرمودی: (و مریم دُخت عمران را همان کسی که خود را پاکدامن نگاه داشت و در او از روح خود دمیدم و سخنان پروردگار خود و کتابهای او را تصدیق کرد و از فرمانبرداران بود).

يَا مَنْ خَاطَبَ مُحَمَّدٌ ﷺ فَقَالَ: ﴿نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقِصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ * إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾. يوسف: ۴-۳ فَسَمَّيْتَ الرَّؤْيَا أَحْسَنَ الْقِصَصِ فِي كِتَابِكَ الْكَرِيمِ وَمَدَحْتَ مَنْ صَدَّقَ بِهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَذَمَّمْتَ مَنْ كَذَّبَ بِهَا وَسَمَّاهَا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ فَمُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ: ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ﴾ * مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ * لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ * قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ﴾. الأنبياء: ۵-۱

ای کسی که خطاب به محمد ﷺ کرد، پس فرمود: (ما نیکوترین سرگذشت را به موجب این قرآن که به تو وحی کردیم بر تو حکایت می کنیم، و تو قطعاً پیش از آن، از بی خبران بودی * [یاد کن] زمانی را که یوسف به پدرش گفت ای پدر من [در خواب] یازده ستاره را با خورشید و ماه دیدم، دیدم [آنها] برای من سجده می کنند). پس رؤیا را نیکوترین سرگذشت ها در کتاب کریم خود نامیدی و هر که آن را از اولیاء و پیامبران و فرستادگانت راست گفت، او را مدح و ثناء فرمودی، و هر کس آن را دروغ برشمرد و خواب های آشفته نامید را مذمت و نکوهش کردی، پس فرمودی و فرموده ی تو حق است: (برای مردم [وقت] حسابشان نزدیک شده است و آنان در بی خبری رویگردانند * هیچ پند تازه ای از پروردگارشان نیامد مگر اینکه بازی کنان آن را شنیدند * در حالی که دلهایشان مشغول است و آنانکه ستم کردند پنهانی به نجوا برخاستند که آیا این [مرد] جز بشری مانند شماست، آیا دیده و دانسته به سوی سحر می روید * [پیامبر] گفت پروردگام [هر] گفتار [ی] را در آسمان و زمین می داند و اوست شنوای دانا * بلکه گفتند خوابهای آشفته است، [نه] بلکه آن را برافته بلکه او شاعری است، پس همان گونه که برای پیشینیان هم عرضه شد باید برای ما نشانه ای بیاورد).

وَقَالَ مَلَأُ فِرْعَوْنَ وَرَبَّانِيَّتِهِ: ﴿أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾. يوسف: ۴۴
وَصَدَّقَ يُوسُفُ بِالرُّؤْيَا وَأَوَّلَهَا فَمَدَحْتَهُ وَقُلْتَ سُبْحَانَكَ: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾. يوسف: ۴۶

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ كَاَوْلِيَّائِكَ وَاَنْبِيَّاكَ وُرْسُلِكَ اَصْدَقُ بِالرُّؤْيَا طَلَائِعَ وَّحِيكَ وَّكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلٰى الْعَالَمِيْنَ وَاَحْسَنَ الْقَصَصِ فِيْ كِتَابِكَ وَلَا اَنْقُضْ عَهْدَكَ وَلَا اَخْلُفْ وَعْدَكَ.

و سران فرعون و قومش گفتند: (گفتند خوابهایی است پریشان و ما به تعبیر خوابهای آشفته دانا نیستیم). و یوسف رؤیا را راست گفت و آن را تأویل کرد پس او را مدح و ثناء گفتی، پس ای منزله فرمودی: (ای یوسف ای مرد راستگوی). خداوندا، مرا مانند اولیاء و پیامبران و فرستادگانت قرار ده، تا رؤیا، نشانه های وحی و کلماتی که به جهانیان ارزانی کردی و نیکوترین سرگذشت ها در کتابت را راست گویم، و عهد تو را نقض نکنم و خلاف وعده ات عمل نکنم.

سپس می گویی: اَعْثِنِيْ يَا رَبِّ بِحَقِّ فَاطِمَةَ. اِرْحَمْنِيْ يَا رَبِّ بِحَقِّ فَاطِمَةَ. اِهْدِنِيْ يَا رَبِّ بِحَقِّ فَاطِمَةَ.

خداوندا به حق فاطمه مرا کمک و یاری کن. خداوندا به حق فاطمه به من رحم کن. خداوندا به حق فاطمه مرا هدایت کن.

گناهکارِ مقصر

احمد الحسن

۱۷ ربیع الأول ۱۴۲۶ هـ. ق

هفته‌ی سوم بهمن ماه ۱۳۸۴ هـ. ش

ملاحظه: این دعاء را به مدت چهل شب (نیمه شب) بخوان، تا خداوند حقانیت امام احمد الحسن علیه السلام وصی و فرستاده ی امام مهدی علیه السلام را به وضوح و با زبانی گویا برای شما بیان کند